

Verslag Rondleidingen in het MIM

Eerste rondleiding: Greet Wuyts

Tweede rondleiding: Els Vandeputte

Verslag: Frederika Van Wing

De **eerste rondleiding** was gericht op mensen die door de een of andere beperking extra ondersteuning nodig hebben om van de collectie te kunnen genieten. In de groep waren **mensen met een visuele beperking en mensen met een mentale handicap**.

Wat hierbij opviel: de gids stelt de deelnemers zelf verantwoordelijk voor het welslagen van het bezoek. "Zorg goed voor jezelf", herhaalde ze regelmatig. Waarmee de gasten werden aangemoedigd om de gids te onderbreken wanneer iets niet meteen begrepen werd of wanneer de gids niet goed verstaanbaar zou zijn. De gids gaf zelf ook voldoende kans aan de deelnemers om voor zichzelf te zorgen, door regelmatig te vragen naar feedback: "ben ik voor iedereen verstaanbaar?" of "is dit allemaal duidelijk?"

Vooraleer de groep de museumruimte betrad, lichtte de gids de structuur en de aard van de ruimte toe. Zo zou niemand verrast zijn en kon iedereen zich goed oriënteren. Zo vertelde de gids wat over de specifieke belichting, de eigenaardige geur, de indeling van de ruimte en waarschuwde ze voor de hoeken en kanten van de tentoonstellingskasten waaraan je je lelijk kan bezeren als je er tegenaan loopt. Tegelijk responsabiliseerde ze zo de begeleiders van de deelnemers.

Het eigenlijke bezoek bestond uit het kennismaken met enkele instrumenten(groepen) uit de collectie. Daarbij werden alle elementen van het instrument grondig besproken en getoond. Vervolgens konden de deelnemers een werkinstrument (geen historisch!) in handen nemen en zelfs bespelen.

De **tweede rondleiding** was gericht op **begeleiders van mensen met een beperking**, of op collega's uit de cultuursector die hun werking willen aanpassen aan de noden van mensen met een beperking. Ook werden vanuit de cultuursector heel wat vragen gesteld over de mogelijkheden en beperkingen om voor mensen met een handicap een geschikt aanbod te kunnen doen.

De gids heeft al jaren ervaring in het begeleiden van bezoekers met een mentale handicap. Zij gaf aan hoe ze een rondleiding aanpast aan de mogelijkheden van de deelnemer en wist ook te vertellen hoe mensen met een handicap doorgaans reageren op het verhaal dat ze brengt.

Een museumbezoek wordt hier in de eerste plaats gezien als iets wat een aangename gebeurtenis moet zijn. Het plezier en de opwinding primeren op het overdragen van kennis en weetjes. Dus niet zozeer 1001 wetenswaardigheden over een instrument doorvertellen, maar wel het instrument leren kennen door het te tonen, te laten betasten, te laten horen.

Wanneer een groep van mensen met een beperking een rondleiding volgen, wordt er telkens een kennismakingsmoment voorzien. Zo kan de groep acclimatiseren en leert de gids groep kennen en vice versa. Wanneer het eigenlijke bezoek begint, is het ijs al wat ontdooit.

De groep bestaat bij voorkeur uit niet meer dan 10 deelnemers (maximum 5 indien het gaat om mensen met een diepe handicap. Het bezoek zelf wordt gekenmerkt door interactie: door vraagstelling haalt de gids heel wat kennis en inzicht bij de deelnemers.

Vanuit de groep (bestaande uit begeleiders van mensen met een handicap en uit publiekswerkers uit de culturele sector) kwamen heel wat vragen:

- vragen naar de wijze waarop het museum beroep doet op gespecialiseerde gidsen (de meeste gidsen hebben wel praktijkervaring met een doelgroep, door gewerkt te hebben in een school of een instelling)
- de vraag naar het bereik van de doelgroep: voer je een aangepaste communicatie, of krijgt iedereen dezelfde boodschap?
- Wat doe je als cultuurhuis aan de tanende belangstelling of mogelijkheden vanuit instellingen om niet lokale musea te bezoeken? In hoeverre kampen instellingen met financiële drempels? In hoeverre kennen zij het aanbod en weten zij dat het mogelijk is om met hun mensen in te gaan op het culturele aanbod?
- Vanuit de instellingen blijkt soms de vrees te bestaan dat men niet welkom zou zijn in de cultuurhuizen, dat men er op ene weinig empathisch onthaal kan rekenen of dat de gebouwen ontoegankelijk kunnen zijn.